

Sheboygan Nieuwsbode

J. QUINTUS, Uitgever & Redacteur.

ABONNEMENTS-PRIS.

Voor 1½ jaar	\$ 2.00.
Voor een jaar	\$ 1.50.
Voor zes maanden	\$ 1.00.
Voor drie maanden	\$ 0.50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

Versijnt eenmaal per week.

PRIS DER-ADVERTENTIE.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels	\$ 5.00.
Boven 5 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing	\$ 1.00.
Voor 8 regels of minder, dito	\$ 0.50.
Voor elke volgende plaatsing	\$ 0.25.

Brieven en ingezonden stukken franco.

2de JAARG. NO. 11.

VRIJDAG

7 FEBRUARIJ 1851.

NO. 63.

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Onze en Nieuwe Vaderland gewijd.

THE SHEBOYGAN NIEUWSBODE.

The only Dutch (or Holland) paper in the United States is published every Friday, at the rate of \$1.50 per annum or \$1.00 for six months, payable in advance.

Office: near the Sheboygan Foundry.

TERMS OF ADVERTISING:

(Sixteen lines or less make a square.)

Square, for 1 week	\$1.00	Square, 6 months	\$5.00
" 2 weeks	1.25	" one year	8.00
Business Cards, of 5		Every subsequent sq. 4.00	
lines or less, per an.	5.00	One column, 6 mo's	20.00
Square, 3 months	3.00	" 1 year	30.00

All casual advertisements must be paid for in advance.

Postmasters throughout the Union are politely requested to act as agents for this paper.

Letters and Communications to be prepaid.

J. QUINTUS.

Sheboygan, Wisconsin.

Publisher & Editor.

ADRES-NAAMEN.

HOLLANDSCH LOGEMENT.

WISCONSIN HUIS.

8ste straat Sheboygan.

Vriendelijke bediening en billijke prijzen, verzekeren mij de gunst mijner geerde bezoekers.

JOSEPH SCHRAGE.

L. TESTWUID.

beveelt zijnen vrienden, als ook het geerde Holland-sche publiek, zijn nieuw en wel ingericht logement:

HET KOSSUTH HUIS.

Center Straat, Sheboygan, Wisconsin. n 30

HARRISON C. HOBART.

Advokaat en Regts-Raadgever. Sheboygan, Wis. n 2

W. E. GORSLINE.

Advokaat en Regts-Raadgever. Office 8ste straat. Sheboygan, Wis. n 2

B. WILLIAMS.

Advokaat en Regts-Raadgever, en Soliciteur in Kan-selary. Kantoor aan Pennsylvania Avenue, eens deur ten oosten van Harvey & McKillip's winkel. n 32

D. U. HARRINGTON.

Advokaat en Vredereger. Kantoor dicht bij de Tele-graaf Office, Sheboygan, Wis. n 35.

I. V. VANDERPOEL.

Advokaat en Regts-Raadgever. Office over het Postkantoor. BUFFALO, New-York.

W. SEAMAN.

Zadel-, Garvel-, & Koffermaker, Rijtuig Bekleeder enz. Winkel aan Pennsylvania Avenue, bijna regt over het Merchant's Hotel, Sheboygan, (Wis.) n 3

A. P. LYMAN.

Heeft juist ontvangen een grooten voorraad Nieuwe Goederen, welke hij goedkoop te koop aanbiedt voor Contant geld, Graanen of Huiden. De attentie van Hol-landers en Duitschers wordt met achting verzocht, door de ondergetoekende.

G. ARENS.

Handelaar in Wijnen en alle soorten van Sterke Dranken, onder welke Echte Hollandse Jenever, Gezuiverde Ohio Whisky bij de Barrel. Winkel tegen over het Postkantoor, Sheboygan, Wis. n 35.

HOPKINSON & CURTIS.

Handelaars in 't groot en klein in Kruidenierswaren en Provistos, Schoenen en Leeren, Wijnen, Sterke Dranken, enz. Winkel in de Empire blok, hoek van Pennsylvania Avenue en 8ste straat. n 38.

FRANCIS RATH.

HORLOGEMAKER & JUWELIER.

Repareert alle soorten van horloges en wil voor zijn werk instaan; ook maakt hij gouden ringen en alle ande-re artikelen, die steeds bij hem te koop zijn, tegenover het Wisconsin Huis. n 36

JAY DEAN.

Handelaar in alle soorten van Keuken-, Kamer- en Plaat Kachels; alsook de zelf regulerende Kamer Kachels, Manufacturier van alle soorten van Blikken, Pand-doken en Koperen waren, door hem zelven vervaardigde Koebellon, Nagels, enz.—NB. Eenig agent voor Down & Co's Patent draaijende Spuit-, Regenbak- en Welpompen. Pennsylvania Avenue, Sheboygan. n 9

JOHN GRIFFITH.

Buffalo Constante Kruideniers- en Provistos Winkel.

NAAST W. SEAMAN'S ZADELMAKERIJ.

Heeft bestendig voorhanden, Hambrugr Zoetmelk-ke Kaas, Spek, Zout, Reuzel, Stroop, Boter, Aardap-pels, Rijst, Thee, koffie, Suiker, en alle andere Levens-middelen voor familie gebruik. Sheboygan, 18 Julij 1850. n 36

J. & F. KUEHMSTAEDT.

Handelaars in 't groot en klein in Manufacturen, Krui-denierswaren, Goud & Zilver, "Yankee Notes," Ge-maakte kleedoren en Hoofdstoffen. Winkel west van het postkantoor. Sheboygan, 22 November 1850. n 38.

DOCTOR ALBERTI.

Genees-, Heel-, Verloskundige en Tandmeester.

Woonst het Wisconsin-Huis, Sheboygan, Wis. n 33

MENGEWERK.

Over socialismus en communismus.

(Uittreksel uit een aangevangen, doch gestaakt werk van een Nederlandsch Staatskundige.)

Het schijnt ons hier niet ongepast toe, iets te zeggen over socialismus en communismus, woorden door velen gebezigd en waarvan de beteeko-nis door weinigen verstaan wordt.

Het socialismus heeft ten oogmerk, zorg te dragen voor de belangen van allen, die deel uit-maken van de maatschappij. Dit beginsel is dus edel en waarlijk menschlievend. Daar nu de min-dere klassen het meest-behoefte hebben aan ver-betering van hun lot, wendt het zijne zorgen ho-noraal voor die klassen aan. Ook dat is nog goed; dan men weet die menschlievendheid niet te tem-peren, men toetst de beraamde middelen niet aan de rede en het gezond verstand, en terwijl men alzoo, in eenen dollen ijver, voor het welzijn der mindere klassen wil zorgen, vernietigt men het bestaansmiddel der meervermogende en beneemt dezelve de mogelijkheid, verder in het lot van die mindere klassen te voorzien. De gevolgen zijn dus juist het tegengestelde, van hetgeen men be-ogde. Zullen wij daarom het beginsel afkeu-ren? Dat ware verkeerd; het vuur is eene der grootste zegeningen, welke de Voorzienigheid ons geschenken heeft, en in de hand des roekeloozen kan het evenwel de grootste verwoestingen aan-richten. Beklagen wij dus die zwakke hoofden, die te veel hunne hartstogten en te weinig hunne rede raadplegen; geven wij de bewijzen van min-der ondoordacht, meer wijsgeerig te handelen, en onthouden wij, des noods met den schijn van hardvochtheid, liever iets aan die mindere klas-sen, dan dat wij, door eene verkeerde edelmoe-digheid, de banden der maatschappij losrukken. Doch bij dat alles moeten wij om billijk te zijn, de waarde van het beginsel erkennen, en eenen ver-standigen socialist werkelijk als een edel en ver-heven wezen beschouwen.

Het beginsel van het communismus is kwaad en vernietigt, niet zoo als het socialismus, in een-en overdrevenen, maar in zijnen eigenlijken zin, de maatschappij; want die is, alhoewel de grond-slag dan ook zij gelijkheid van rechten en verplig-tingen voor ieder, onbestaanbaar met gelijkheid van vermogen. In den toestand waarin wij le-ven, kan geen enkel wezen, zonder de hulp en medewerking van vele anderen bestaan; want ge-lijk er het naauwste verband is tusschen de on-derscheidene draden, welke de kunstige web der spin vormen, zoo is er ook geen minder verband tusschen de onderscheidene raderen van ons maat-schappelijk aanzijn. Behoeft aan die wederke-rige hulp deed de maatschappij vormen en houdt haar in stand, en wanneer men de niet of weinig ontwikkelde personen, die het nut der maatschap-pelijke banden niet kunnen of willen beseffen, stoffelijk onafhankelijk maakte; zij zouden zich juist, aangezet door hunne weinige ontwikkeling, aan den arbeid onttrekken, en het verband ook van de andere schakels, ware verbroken. Maar zal men zeggen, wat behoeven die mindere stan-den, ten nutte van de meer ontwikkelde, de maat-schappij gaande te houden? Zij keeren slechts terug tot den natuurstaat, en ieder zorge dan maar voor zich zelve!

Het antwoord is voorhanden: die mindere standen zorgen daarbij ook voor zich zelve. Men zie op de ondervinding. Ieder zal begrijpen, dat de verdeling der bezittingen een aantal derzelve alle nut, dus ook alle waarde doet verliezen; dat er, ten anderen, geen goed ter wereld is, wat son-der de onafgebroken zorg en onderhoud van een aantal menschen, voortdurend eenige waarde be-houdt. Aan die goederen hebben zij dan niets; want de nuttigheid daarvan vermindert dagelijks, en gaat eindelijk geheel verloren. Zoolang zij eenige waarde hebben, gebruiken de personen, die het bezit op die wijze verkregen hebben, ge-meenlijk kapitaal en inkomsten, om zich op eene schandelijke wijze te buiten te gaan; en op het oogenblik, om tot den natuurstaat terug te keeren, (in welken staat men oneindig grootere behoefte heeft aan zijne lichamelijke krachten) zoo men dat oogenblik beleef en niet reeds vroeger als een slaaf van het zinnelijk genot bezwoken is, ge-voelt men zich zoo uitgeput, dat men, na nog een-nigen tijd een dierlijk leven geleid te hebben, ein-delijk door jammer en ellende omkomt. Een

schrikkelijke toestand! de laagste, waartoe een re-delijk wezen kan zinken.

Terwijl wij dus geenszins socialismus en com-munismus als gelijke beteekenissen hebbende moet-en aanmerken, ja zelfs het beginsel van het eerste regt moeten doen wedervaren, behooren wij ons echter voor zoodanig socialismus, hetwelk de vrij-heid van handel en nijverheid vernietigen zou en zich thans in sommige Europeesche staten voor-doet, des te meer te wachten, dewijl het uiterst aanlokkelijk schijnt en het beginsel ook lofelijk is.

Monsieur and his English Master.

Frenchman—No, sair, I never shall, can, vill learn your vile language. De verbs alone might, could, would put me to death.

Master—You must be patient. Our verb is very simple compared with yours.

F.—Sample! Vat you call sample? Ven I say *que je fusse*, you say dat I might-could-vould-should have been: Ma foi! ver sample dat! Now, sair, tell me, if you please, vot you call one verb?

M.—A verb is a word which signifies to be, to do or to I suffer.

F.—Eh, bien! Ven I say I can't, vich I say, I be, I do or I suffice?

M.—It may be hard to say in that particu-lar case.

F.—Ma foi! How I might-could-vould-should am to know dat? But tell me, if you please, vat you mean ven you say de verb is a word?

M.—A means one, and it is the same as to say the verb is one word.

F.—Eh, bien! Den ven I say I might-could-vould-should have been loved, I use one verb, Hah! (with a shrug.)

M.—Yes, certainly.

F.—And dat verb be von word! I tinks him ver long word, vid more joints dan de scorpion have in his tail.

M.—But we do not use all the auxiliaries at once.

F.—How many you use once?

M.—One at a time. We say, I might have been loved, or I could have been loved.

F.—And dat is only von word! Vat you mean by I could?

M.—I was able.

F.—Ver well. Vat you mean by have?

M.—Hold, possess. It is difficult to say what it means apart from the other words.

F.—Vy you use him den? But vat you mean by been?

M.—Existed. There is no exact synonym.

F.—Vor well. Den, ven I say, I could have been loved, that wills to say, I was-able-hold-exist-ed-loved; and dis is one word! De shild, no higher as dat, (holding his hand about as high as his knees), he might-could-vould-should count four words, widout de pronoun. Bah! I shall nevair learn de English verb! nevair! no time!

M.—When you hear me use a verb, you must acquire the habit of conjugating it; just as, I love, thou lovest, he loves—and believe me, you can't become familiar with the modes and tenses in any other way.

F.—Vel, den, I shall, will begin wiz can't. I can't, you can't test, he can't; we can't, ye or you can't, zey can't.

M.—It is not so. Can't is a contraction of the verb cannot.

F.—Vel, I cannot, zhou, cannotest, he cannot-eth or he cannots, we—

M.—No, no! Cannot is two words—can and not.

F.—Den vot for you tie him togedder?

M.—I see I ain't careful enough in my expres-sions.

F.—Stop! Hold dere, if you please; I will shall once more try. I ain't, zhou ain't test, he ain't; we—

M.—Ain't is not a verb, it is only a corruption. I won't use it again.

F.—Ma foi! it is all one corruption. May or can I say, I won't, zhou von'test, he von'ts?

M.—No, you can't say so.

F.—Vot den? I might-could-vould-should-don't-ain't-von't-can't?

M.—No, you can't say any such thing; for these verbs are all irregular, and must not be used.

F.—Muss! Vot you call muss? I muss, zhou musses, he musses. You say so?

M.—No, no, no.

F.—Vell den, I might-could-vould-should-have-been-muss. How dat?

M.—Must is irregular. It never changes its termination.

F.—Den vot for, vy you call him irregulaire, if he no shange? Ma foi! he will-shall-be ver regulair; ver regulair, indeed! Who make de grammair English?

M.—Nobody, in particular.

F.—So I tinks. I might-could-vould-should-guess so. I vill-shall-muss-can't understand nevair one grammair vich say de verb be von word, ven he be four, five, six, half-dozen; and den call irregulaire de only uniform verb that nevair shange. Scusey-moi, Monsieur; I vill nevair may-can might-could-vould-should study such grammair no more! (Green Bay Advocate.)

DE KIKVORSCH. [Rana.]

DOOR DOCT. VAN ALTEN.

De Kikvorsch behoort, volgens Linnæus tot de klasse der kruipende dieren (reptilia) derzelver orde der Amphibien en familie der Vorscheaard-ge, waaronder ook padden, hagedissen, sala-manders, en eenige minder algemeen bekende dieregeslachten behooren.

De meest algemeen in Noord-Amerika aange-troffen wordende verscheidenheden der eigenlijk gezegde Kikvorschen, zijn: de gewone groene eetbare kikvorsch (Rana Veridis esculenta), de bruine land kikvorsch (R. temporaria muta), de geogode kikvorsch van Noord-Amerika of Bull-frog (R. pipiens) en de gewone Padde (R. Bufo).

De beide eerste soorten onderscheiden zich hoofdzakelijk door hunne kleur; de Bull-frog ook daardoor, alsmede wegens zijne groote stieren-oogen en de gedrogtelijke kegelachtige bovenste-oogleden, en door deszelfs grootte dewelke die van een konijn evenaart, en daarbij het aller-sterkst geluid geven; door welk een en ander bij den engelschen naam van Bull-frog en den Fran-schen van Grenouille taureau verkregen heeft; en de Padde door hare minder gladde en wrat-achtige huid, door eene soort van gezwel ach-ter de ooren, in hetwelk vele openingen zijn, waaruit een melkachtig stinkend vocht voort-komt, doordien zij zich meer loopende dan sprin-gende beweegt en doorgaans een veel afzigtiger uiterlijk heeft dan de eigenlijke kikvorsch.

De kikvorsch is zoodanig bekend en over de gansche aarde verspreid, dat het bij den eersten oog opslag gemakkelijk, ja zelfs overbodig schijnt, daarvan een beschrijving te geven; echter ont-moet men daarin nog al eenige moeilijkheid, uithoofde der naauwe overeenkomst in het werk-tuiglijke met vele groepen Vorscheardige, zoodat men die daaraan alleen door benamingen kan onderscheiden.

Deszelfs kop is langer dan bij andere van dat geslacht: de bek puntig; tanden hier en daar door de gansche mondholte verspreid, het lig-chroom minder met verhevene slijmblaasjes voor-zien dan bij de Padde, waarom het vel dan ook een meer glad voorkomen heeft, en bij eeni-ge hunner eene uitnemende schoonheid bezit; de achterste pooten zijn een derde langer dan het overig gedeelte des lichaams, en zijn voor-zien met ronde aan deszelfs uiteinde puntige vingeren zonder nagelen welke onderling door vliezen vereenigd zijn. Hij heeft, naar evenre-digheid van den kop, groote van oogleden voor-ziene oogen die de bijzondere eigenschap be-zitten van de doorzwelging der spijzen te hel-pen bevorderen, door namelijk de grondvlakte der vliezige oogholten, bij de zamentrekking der spieren benedenwaarts en naar achter te voeren en daardoor min of meer aan het gewelf van het verhemelte eene verhevenheid te vormen, waar-door de zich in den mond bevindende spijzen naar den slokdarm worden gedreven. Niettegenstaan-de hij van tanden voorzien is, maakt hij zijn voedsel niet, maar zwelgt deszelfs prooi zeer gulzig door, even gelijk alle kruipende dieren. De tanden dienen slechts om, de prooi vast te houden.

De Kikvorsch ontsat zich tijdens de paring van bevruchte eitervormige half doorschijnende vliezige zakken, even gelijk de Padde, en er heeft eene even zeldzame herschepping plaats, als bij de gevleugelde insecten. In het water geboren, (Zie verder vierde blackyde.)

Onze Europeesche-nieuwsbladen. Kamen thans zeer ongeregeld, hetwelk wij aan de lange reizen en het vele oponthoud der stoombooten of posten ten gevolge van het barre seizoen meenen te moeten toeschrijven.

Wij hebben berichten van Nederland tot 27 December, doch dezelve zijn afgebroken met die der vroeger medegedeelde, naardien wij vele bladen van vorigen datum missen.

Het stukje op onze eerste bladzijde hebben wij, om het koddige van hetzelfde te behouden, onvertaald medegedeeld.

N E D E R L A N D.

AMSTERDAM, 23 Dec. Zondag den geheelen dag en ook vooral gedurende den avond was onze hoofdstad in een mist en nevel gehuld, zoo als de oudste lieden zich er geen herinneren en zoo als men werkelijk alleen vergelijken kan met hetgeen somtijds aan de boorden van de Teems wordt waargenomen. Het was letterlijk onmogelijk drie stappen voor zich uit te zien, en op zeer korten afstand waren de gas-lantarnen of in het geheel niet of slechts als vonken zichtbaar. Uit vrees voor ongelukken werden reeds vroegtijdig, van wege de politie, de ingezetenen verzocht, het hunne tot vering van ongevallen bij te dagen, door het spannen van touwen langs de grachten, en door aanbrenge van licht, zoo aan de huizen als aan den kant des waters. Van de zijde onzer stadgenooten werd aan dezen wijzen maatregel der politie op de meest wenschelijke wijze beantwoord. Reeds in het midden van den dag waren op de voornaamste grachten touwen van boom tot boom gespannen, en des avonds waren niet alleen de huizen verlicht, maar ook nog lichten bij die gespannen touwen aangebracht en op enkele gevaarlijke punten, zoo als bij den ophang van bruggen, waren zelfs brandende toertonnen geplaatst. Ook de straatlantarnen zijn brandende gebleven.

Ondanks al deze voorzorgen ontving men evenwel bericht van onderscheidene ongelukken.

In het binnen-gasthuis zijn ingebracht de liken van twee mans- en twee vrouwspersonen, die voor alsnog onbekend zijn gebleven.

Daarenboven zijn, voor zooveel bekend, nog een twintigtal personen, meerendeels hoogbejaard en vrouwen in het water geraakt, die echter alle gelukkig zijn gered.

Van den 24sten. De lijst der slagtoffers van den mist, die op Zondag i. l. hier heerschte, is helaas nog niet gesloten. Zij is met vier lijen, die gisteren uit het water zijn gehaald, vermeerderd, terwijl het getal van hen, die in het water vielen, doch ook gered werden, ongeveer veertig belooft.

Van de zijde der stedelijke regering en der politie, en ook door vrijwillige hulp en voorzorgen der burgerij, is alles gedaan, wat het gevaar des oogeblijks in een stad, zoo met grachten doorsneden, voorschreef.

HARLEM, 23 Dec. Het is bekend, dat in de maand September in het niet verre van deze stad gelegen oord de Vogelzang de uitwerkselen eener aardbeving, vergezeld door een dof, maar zeer hoorbaar geluid, zijn gevoeld, en welke zich ook, aan de eene zijde tot Hillegom, en aan de andere zijde tot in deze stad heeft doen gevoelen, en zichtbare sporen aan gebouwen heeft nagelaten.—Donderdag avond heeft men in genoemd oord op nieuw een dergelijke dreuning gevoeld, en gisteren ochtend, omstreeks tien uur, heeft zich dit verschijnsel op een zeer merkbaar wijze op nieuw voorgedaan. (Haarl. Ct.)

's GRAVENHAGE, 23 Dec. Naar men vermeent heeft Z. M. aan de heeren *Cores de Vries, van Hoboken, van Rijkevorsel, Vlierboom, Pop Smit en Loopuit*, concessie verleend tot het aanleggen van een stoombootdienst in Oost-Indië; eene onderneming, welke als van veel gewigt voor den handel in, die gewesten kan worden aangemerkt.

B E L G I E.

BRUSSEL, 23 Dec. Er is andermaal sprake van den aanleg van een spoorweg om België met Nederland te verbinden. Deze dagen hebben de ingenieurs van een te Brussel gevormde maatschappij het land onderzocht. Men schijnt den weg te willen leggen van Antwerpen naar Rosendaal, en van daar met twee takken, een over Willemstad naar Rotterdam, en een over Breda naar Utrecht.

I T A L I E.

De pauselijke regering heeft thans weder een proeve van onverdragzaamheid jegens de Israëlieten gegeven. De heer *Tagliacozzo*, een der aanzienlijkste Israëlieten te Rome, is in regten vervolgd, omdat hij een arme, bejaarde christenvrouw, die hij uit liefdadigheid gebruikte tot het oplappen van linnengoed, in zijn huis had ontvangen. Hij is deswege door de regtbank van politie tot tien dagen gevangenisstraf veroordeeld, en het Israëlietisch kerkbestuur heeft van den kardinaal-vicaris alleen de vermindering dier gevangenisstraf tot vijf dagen kunnen verkrijgen. Den 11den dezer is *Tagliacozzo*, na vijf dagen gevangenis, ontslagen.

D U I T S C H L A N D.

23 December.—Heden is het de dag, waarop de gevolmagtigden van de onderscheidene Duitsche staten te Dresden bijeen komen, om over de toekomstige organisatie van het gemeenschap-

pelijk Duitschland te raadplegen. Met gespannen verwachting worden thans de berichten uit Saksen's hoofdstad alom, ook in het buitenland, te gemoet gezien. Zal deze nieuwe proeve betere resultaten opleveren dan de vorige, en Duitschland eindelijk eens verlost worden uit dien provisioneel toestand, waarin het, ten koste van zijn gezag naar buiten, maar ten koste vooral van zijn handel en rijkheid, sedert zoo lang reeds gewikkeld is? Of wel, zal Duitschland, in de drie laatste jaren zoo vruchtbaar aan onvruchtbare conferentien, nog in 1850 een naam meer te voegen hebben op de groote naamlijst van staten, waarin het sedert 1848 beproefd heeft, aan zijne geschillen een einde te maken? Moelijklijk is voorzeker deze vraag te beslissen. Nog vele belemmeringen staan een goeden eind-uitslag in den weg.

Oostenrijk heeft nog niet zijne overmatige eischen opgegeven, terwijl de Duitse midden-staten—die tot nog toe zonder vrucht beurtelings bij Oostenrijk en Pruisen hulp en troost zochten—zelfstandig zullen trachten op te treden, ten einde door hunne gemeenschappelijke oppositie de plannen der beide groote mogendheden te bemoeielijken en, zoo mogelijk, te verijdelen. Aan den anderen kant is het echter niet te ontkennen, dat de conferentie te Dresden onder meer gunstige voortteekenen geopend worden, dan te voren in eenige andere plaats. De begeerte naar rust en kalme doet aller wege hare eischen gelden en stemt de onderscheidene regeringen tot het doen van kleine opofferingen, ten einde door te veel te vorderen niet alles te verliezen. Vooral bij het Oostenrijksche en Pruisische gouvernement heeft men in den laatste tijd die zucht naar een definitieve regeling opgemerkt. Blijven deze mogendheden daarin volharden en eendragtig handelen, dan is het buiten twijfel, dat de pogingen der midden-staten op haren vinsten wil zullen schipbreuk lijden. Op die wijze is het mogelijk, dat het jaar 1850 voor Duitschland een gezegend uiteinde aanbiedt en dat het treurige tafereel zijner verwarringen met dit dreigrijp tijdvak besloten worde. Het is waar, ook de meest ernstige uitslag die de conferentie te Dresden kunnen opleveren, zal verre, zeer verre verwijderd zijn van de gulden theorie, ter welker verwezenlijking in 1848 het zwaard werd aangevoerd, maar de toestand van Duitschland is op dit oogenblik een zoodanige, dat bijna elk einde, welk dit dan ook zijn moge, aan de groote meerderheid van het verkrampte volk wenschelijk toeschijnt. (Amst. Ct.)

WASHINGTON, 1 Febr. Honorable *Davis S. Kaufman*, lid van het Huis van Vertegenwoordigers van Texas, werd gisteren eensklaps ongesteld. Hij begaf zich naar zijne kamer en overleed binnen weinige minuten.

ALBANY, 24 Jan. *Dunbar*, die over eenigen tijd geleden twee jongens vermoord heeft en daar voor ter dood veroordeeld is, heeft aan Rev. Mr. *Becher* schuld bekentenis afgelegd. De bekentenis is tamelijk lang en zal na zijnen dood gedrukt worden.

LOUISVILLE, 29 Jan. De stoomboot *John Adams*, van New-Orleans naar Cincinnati, zonk gisteren namiddag omstreeks 3 ure, bij Granville, in Kentucky, binnen vijf minuten. Al de dekpassagiers, meer dan 100 in getal, zijn verloren, alsook het scheepsvolk en de stokers, op twee na. Geen kajuits-passagiers zijn verloren; echter al hunne goederen.

De Commissairen van Landverhuizing hebben het groote gebouw No. 25 & 27 Canal Street, New-York, gehuurd; ter vestiging van een "Landverhuizers Informatie Kantoor," waar landverhuizers, werk verlangde, zich kunnen aanmelden, en waar personen, arbeiders en dienstboden zoekende, een groot aantal derzelve vinden zullen van alle jaren en beiderlei geslacht. De commissairen hebben ook afschappen in het binnenland geplaatst, door welker bemiddeling voor vele duizende landverhuizers bezigheid gevonden is; en daar in elke county des Staats gebrek aan werkvolk en dienstboden is, terwijl er in deze stad te veel zijn, zijn arrangementen welke de passage van landverhuizers naar het binnenland vergemakkelijken, van het grootste gewigt voor deze lieden en voor het algemeen; het wordt daarom verlangd dat redacteurs in steden en ten platten lande deze bekendmaking voor hunne lezers zullen brengen, die ongetwijfeld met blijdschap vernemen zullen, dat er nu een agentschap in deze stad is, door hetwelk in hunne behoeften kan worden voorzien.

Brieven, geld bevattende om de passage der verlangde personen te betalen, aan het kantoor der commissairen gedreasserd, zullen onmiddellijk attentie erlangen. (N. Y. Courier)

Wij ontvingen deze week No. 2 van Mr. *Hinz's Progress-Pamphlets*, uitgegeven te Cincinnati. Hetzelve handelt over "De Grondgeest" en bevat een helderen en korten blik op de betrekking des menschen tot de aarde; de oorzaken van het tegenwoordig land-monopolie stelsel over de wereld; het oordeel van beroemde schrijvers aangaande dit onderwerp en de weldadige uitvloei van het ware en nationale landstelsel. De brochures, van tien tot vijftien in getal, zijn verkrijgbaar voor \$1 of tegen 10 Cents het Stuk. Adres L. A. Hinz, Cincinnati, Ohio.

Jenny Lind is met hare concerten in Havana zeer gelukkig uitgevallen. Zij is thans in New-Orleans en men zegt, dat zij op hare terugreis van het zuiden ook Chicago bezoeken zal.

MERKWAARDIGE SLAAPWANDELAARSTER.

Zekere Fransche jonge juffer van ongeveer 18 jaren leeftijd en van teedere lichaamsgesteltenis, had eene ligte verkoudheid gevat, waarop aanvankelijk weinig of geene acht werd geslagen; doch na verloop van nog geen veertien dagen gevoelde zij pijn aan den hals. Men deed haar een bad nemen, en wendde ook eene aderlating aan den voet bij haar aan, waarbij zij in eene slaauwte viel, op welke zachte zenuwtrekkingen volgden. De pijn aan den hals verliez haar; doch van dat zelfde oogenblik af overviel haar eene hevige hoofdpijn. Het gebruik van geneesmiddelen wakte bij haar weerzin en walging, en de pijnen hadden merkelijk hare krachten doen afnemen. Na verloop van eene maand werd zij echter beter, en nu viel zij op zekeren nacht uit de kamer, in welke zij sliep, naar beneden in den tuin ter aarde, zonder te weten hoe dit ongeval haar was toegekomen. De hoogte was van 8 tot 10 voet; te allen gelukke had zij zich weinig bezeerd. Kort daarop bezocht haar geneesheer op zekeren morgen haar vroeger dan naar gewoonte, en vond haar nog te bedde, doch zij was gekleed als voor een bal, en met gebloemde, armbanden enz. getooid. Zij zeide was geheel verbandt te zien met welke siekten zij was opgeschikt, en kon zich volstrekt niet herinneren, hoe zij dezelve had aangekrooken. Gedurende ettelijke dagen baklaagde zij zich, dat gedurende den slaap zonderlinge dingen met haar plaats grepen: nu eens werden haar lijken en dekens van het lijf getrokken, op een andermaal ontwaakte zij met eene flesch in de hand. Men gaf zich alle moeite om hare beklommering te verbanne, en bewaakte haar zonder dat zij er iets van wist. De geneesheer nam zelf deze taak op zich. Nauwelijks was zij opgestaan, of zij maakte eene beweging om zich in het bed op te richten. Men wakte haar zeer voorzigtig; maar alsdan scheen zij uiterst misnoegd te zijn, en wendde zij eene lange wijl alvorens weder in te slapen. Twee uren later stapte zij zeer zacht het bed uit, en de geneesheer ging met kaarslicht haar vooruit, waar hij hare schreden rigtte. Zij ging op eenen schoorsteen aan, nam een glas weg, hetwelk men op denzelven had laten staan, en begaf zich toen, dwars de kamer over, weder van daar weg. Hierop week zij ter zijde om eene deur voorbij te gaan, die half open stond, en opende zeer behendig eene andere deur, die gesloten was; eene derde deur ging zij voorbij, die even als de eerste, haar in den weg stond, en nu vervolgde zij haren tred naar de keuken. Op den gansen weg ging zij zonder dralen voort, en had daarbij hare oogleden half geopend. Hare oogen stonden bewegingloos en zij staarde strak voor zich henen, zonder naar het licht te zien. Haar pols, welken men gorgvuldig waarnam, sloeg regelmatig doch eenigzins versneld, en hare ademhaling joeg hevig, als van iemand, die door eenen droom wordt ontrist. Zij geleek eenen automaat, van welken men want bijna de beweging der inwendige mechaniek te hooren. In de keuken draaide zij de kraan der pomp open, vulde het glas, hetwelk zij bij zich had, met water, en dronk hetzelve ledig, zette het glas op eene tafel neder, en keerde zich om, ten einde weder terug te keeren. Hare moeder, die ditmaal tegenwoordig was, achtte het doelmatiger haar aan te stooten en paakte haar plotseling wakker. Zij verschrakte en wendde toen eene geruime poos. Daarna liet men; op den dringenden raad des geneesheers, haar niet meer uit het bed opstaan, wanneer zij daartoe eene poging deed, maar wakte haar zachtkeps door haar met een veertje over de lippen te strijken. Men behandelde haar zeer vriendelijk en trachtte hare geest te verstrooien. Hare spijs was licht; des avonds at zij niets, en na drie weken was zij van het slaapwandelen bevrijd, waarbij het merkwaardigste was, dat zij bij het voorttreden zag en echter niet opmerkte, dat zij eenen geleider had—

Tot dus verre hebben wij nog niets van de stoomboot *Atlantic* vernomen. De New-York nieuwsbladen zijn gevuld met artikelen over hare sterke bouw en haren overvloed van redmiddelen aan boord. De laatste veronderstelling is, dat zij naar de Azorische eilanden gevaren is om steenkolen in te nemen, en in dit geval kan men niet van haar hooren voor half Februarij, daar zij met hare zeilen alleen, slechts drie mijlen per uur kan maken. Men wenscht natuurlijk dat dit zoo wezen moge, ofschoon men algemeen gelooft, dat zij gezonken is, zoo zelfs dat vele kooplieden, goederen aan boord van haar hebbende, dezelve tegen 25 percent hebben doen verassuren.

Mogt zij verloren zijn, dan is dit een nieuw bewijs, dat er aan het onpeilbare diep gevaren verbonden zijn, tegen welke de magt of kunde des menschen niet bestand is.

Bileam's Zwaard. Een Franschman, welke reliquien en andere bijzonderheden te zien had, vertoonde daaronder ook een zwaard, met hetwelk Bileam zijnen ezel doodden wilde. Een toeschouwer merkte aan, dat de Schrift niet zegt, dat Bileam een zwaard bij zich had, maar alleen, dat hij er om een verlangde. "Zeer wel," zeide de Franschman, "dit is het zwaard, om hetwelk hij gewenscht heeft."

De stad Buffalo telde over de 1000 plaatsen waar sterke drank verkocht wordt,—genoeg om een ijsselijk getal armen en ellendigen te maken. De jaarlijkse belasting welke te Buffalo aan drank betaald wordt, bedraagt \$50,000. Wie weet hoe vele Nederlanders die som helpen opbrengen!

EENE TREURIGE WAARHEID.

(Correspondentie tusschen den Redacteur en een ijverigen voorstander van den Nieuwsbode.)

WAARDE HEER QUINTUS!

"De weinige leestul van onze waarde landgenooten is hier vooral de oorzaak van geene genoegzame belangstelling in uw blad."

Over het algemeen geloof ik, dat de Heeren Hollanders [Nederlanders] zich nog al tamelijk gelijk blijven in eene zich maar zelden verloochende onverschilligheid omtrent hetgeen waar zij geen te bepaald belang bij hebben. De tijd moge hierin verandering brengen, maar ik vrees, dat dit geslacht den ouden volksaard nog wel behouden zal."

Wij meenen bovenstaande beschuldiging met regt eene treurige waarheid te mogen noemen, doch verheugen ons aan de andere hand, dat er toch nog uitzonderingen op zijn, en dat wij een aanzienlijk getal landgenooten kennen, die het met den Nieuwsbode en in het belang der goede zaak wel meenen en dit door voorbeelden staven. Ook veronderstellen wij, dat de in de Amerikaansche dagbladen gedane opgaven betrekkelijk den volksraad der Nederlanders, daaronder vooral veel leestul rangschikkende, maar alleen op deze laatste van toepassing is en ofschoon wij alle moeite en kosten aanwenden, om de leestulsten ook onder die klasse te brengen, schijnen onze pogingen vruchteloos te wezen. Een middel schiet ons echter nog overig, hetwelk wij voor eenigen tijd in overweging genomen hebben, namelijk: of wij den leestul van dezulken niet zouden kunnen opwekken, door den Nieuwsbode gedurende eenige weken of maanden, naar gelang van den graad der kwaal, gratis aan hen te zenden, tot dat zij van deze geest-verstompende ziekte genezen zijn, op voorwaarde dat de namen der hieaan laboreerenden door dit blad bekend gemaakt worden.

Indien UEd of iemand anders soms een doelmatiger middel mogt weten, gelieve dit dan spoedig te melden, want de zaak is van te veel gewigt ter terechtbrenging onzer dwalende landgenooten, om niet crustig op hun maatschappelijk behoud beducht te zijn.

SNIPPERINGEN.

De Secretaris van Oorlog heeft bevel gegeven, dat de officieren van elk garnizoen, zoo mogelijk, elk jaar eenen tuin zal laten bevoenen door de soldaten; ten einde hem in staat te stellen het hospitaal en de manschappen van de benodigde groenten door het gansche jaar te voorzien. Dit lievermunt ons aan den grooten HANNIBAL; deze liet zijne soldaten steentjes rapen om hen voor ledigheid; toen reeds als het duivel's oorkussen beschouwd, te vrijwaren.

De regtspraak van den Gevlugten-Slaaf, Henry Long, onlangs in New-York behandeld, is zoo uitgevallen, dat hij in Richmond voor \$750 verkocht en tot slavernij terug gebragt is.

Onlangs kwam een spootvogel in een slagers winkel in Philadelphia en vroeg om een yerd varkensvleesch. Zonder dralen gaf hem de slager drie varkensvoeten (pooten); want drie voeten maken een yerd.—Goed behandeld!

Een man in New-York, Henry Woods genaamd, hoorende dat hem door eene familie betrekking in Schotland eene erfenis van \$5000 was nagelaten, verliet terstond zijn werk, ging zieh aan sterken drank te buiten en werd den volgenden morgen dood uit de haven opgevist!

Het oude spreekwoord, dat men voor geld alles behalve het leven koopen kan, gaat niet in China. In dat land kan een ter dood veroordeeld voor geld zeer gemakkelijk een plaatsveranger krijgen.

Zoo gaat het in Californië!—Majoor Brown wenschte tot vrederegter verkozen te worden en liet derhalve de volgende bekendmaking in een courrant plaatsen:

"Ik ben een kandidaat voor het vrederegtersambt, en verzoek mijnen vrienden om hunne stem. Kiezers gelieven de goedheid te hebben, in de Union herberg te verzamelen en tot na de stemming op mijne kosten te drinken."

Nevada, 10 Oct. 1850. Majoor Brown. Wij weten niet of hij verkozen is. In allen gevalle echter verdiende zijne openhartigheid en liberaliteit de aandacht zijner dorstige medeburgers. Californië is een groot land!

San Francisco, nauwelijks drie jaren oud, telt reeds acht dagbladen, waarvan sommige in netheid en goeden inhoud erdied zouden doen aan elke stad ter wereld. In dat land treedt alles als in een tooverslag te voorschijn!

Een correspondent der New-York Express maakt de volgende begroting aangaande het getal Duitschers in de navolgende steden:

Cincinnati	17,480	Philadelphia	81,417
New-York	63,450	Boston	23,417
Brooklyn	14,480	Baltimore	25,419
Albany	9,415	St. Louis	19,840
Rochester	5,419	New-Orleans	2,510
Buffalo	7,114		

Het getal Duitschers in de Ver. Staten begroot hij op 4,886,832.

Er is geen bijzonder nieuws van Washington, als dat de goedkoopse postgeld bill op den 16 Jan. het Huis van vertegenwoordigers gepasseerd is. Dezelve bepaalt: brieven ongefrankeerd 5 cents, gefrankeerd 3 cents, nieuwsbladen aan personen in den staat waar zij gedrukt worden half zooveel als vroeger, en geen postgeld op die couranten aan intekenaars in de county waar zij gedrukt zijn of binnen den afstand van dertig mijlen. Drie cent stukken zullen tot dat einde geslagen worden.

Sedert een paar dagen hier veel sneeuw en goed sleerijden. NB. Niet voor ons.

namelijk, heeft hij terstond geene pooten, maar in dierzelver plaats een zwemstaart, en in stede van langen eensoort van kieuwen, waardoor in deszelfs vroegste leeftijd de ademhaling geschiedt, als wanneer de geheele uitwendige vorm van dat dier niet alleen, maar ook de inwendige, werktuigen voor den bloeds omloop en andere verrichtingen, groote overeenkomst hebben met die der visschen. Na verloop van eenigen tijd welken hij in het water doorbrengt verliest de kikvorsch allengskens den langen staart en den kleinen hoornen bek welken hij bezit wanneer hij uit het water komt, en ontwikkelen zich de pooten tot dierzelver gewonen vorm, terwijl tevens eene long de plaats der kieuwen vervangt. Hij is dus zonder tegenspraak een waterdier, hetgeen deszelfs maatske bij den eersten oogopslag ten duidelijkste te kennen geeft, echter kan hij op het land en in het water leven, waarom dat geslacht ook in onze taal dieren van beiderlei leven genoemd worden, en den naam van Amphibien verkregen heeft. In welk jaargetijde ook, verwijderd zij zich niet verre van de oevers van stille wateren.

Hij leeft somtijds vereenigd zonder daarvan eene huishouding daar te stellen, en tot onderhoofd van zijn soort werkzaam te zijn, meestentijds echter leeft hij buiten den paartijd afgezonderd. Nu eens vindt men hem oppervlakkig onder den grond in holen, welke hij met zijne achterste pooten maakt, en welke hij dan slechts verlaat, wanneer hij zijn voedsel gaat zoeken, of wanneer overvloedige regens zijn onderaardsch verblijf vullen, en bedekken dan in menigte die plaatsen, waar men of te voren geen zag, hetgeen het volk wel eens in den waan bragt, dat het kikvorsch regende doch die zulke denkbeelden koesterd kan ook even eens denken, dat het koeijen kan regenen. Dan eens, zoo als de padde, houdt hij zich op in spleten van muren en ruinen, in kelders of onder steenen, somtijds, zoo als de boomkikvorsch, treft men hem gestadig op boomen en onder de bladeren verborgen aan, en is bedekt even als de slak, met een kleverig slijm, waardoor hij zich aan de gladste bladen en takjes kan houden, waarvan hij zich tusschen beide op de aarde laat nedervallen. Gedurende den winter en wanneer de insecten ophouden zich te verloothen, kruip hij in den grond en brengt voornamelijk het koude jaargetijde in eene soort van verdoving door: maar zoodra begint niet de lente zou hare koesterende stralen te schieten; zoodra schijnt niet de natuur herborven te zijn en zich outdaan te hebben van deszelfs wintertooisel sneeuw en rijm, of de kikvorsch komt uit deszelfs schuilplaats te voorschijn en wijdt zich reeds vroegtijdig aan het werk der voortleefte. Prikende met de levendigste kleuren, verzamelt hij zich door korte afgebrokene en twee op elkander volgende toonen, hetwelk de Grieksche blijf-spel dichter Aristophanes zeer eigenaardig door de volgende woorden nagebootst heeft: *Breke-keker, Koar, Koar*. Het is eene dwaling te beweren, dat dit gekwaak alleen liefde uitboezemingen zoude beteekenen lang na den paartijd en bepaaldelijk des avonds na eenen schoonen dag, hoort men deze soort van roulade aanhoudend op eenen aanmerkelijken afstand veergalmen. Dat geluid schijnt eene gemeenschappelijke uitdrukking van genoegen, vreugde en blijdschap te zijn, over het ondergaan der zon, welker stralen hem hebben vermoed door de te spoedige uitdamping der huisslijm gedurende den dag. Het is, bij de natuurkundige kennis die wij omtrent het geluid bezitten, voor als nog eene onverklaarbare bijzonderheid, dat de kikvorsch dat geluid te weeg brengt met gesloten mond, en somwijlen in eene zekere diepte onder water. Van nabij kan men dat geluid niet aangenaam noemen; maar op eenen zekeren afstand schijnen die accoorden als groete aan het zilver gestarte van den naderden nacht, iets landelijks te hebben, dat op zulk eene aangename wijze overeenstemt met de kalme avondstille en het plegtige van een somber landschap.

De in den regel trage bewegingen van den kikvorsch, zijn lijdelijk voorkomen en het dom uitzicht, het geduld waarmede hij kwellingen verdraagt, de geünge pogingen en de weinige list die hij in het werk stelt om zich aan de vervolgingen zijner vijanden te onttrekken en deze te misleiden, moeten hem als een stompe en ongevoelig wezen doen beschouwen. Staat men dicht wezenlijk nachtdier echter gade, op tijdstippen die hij besteedt om zich onderling in betrekking te stellen, ten tijde der paring dan verandert het tooneel geheel en al van gedaante; en dit anders traag diertje legt zulk eene vlugheid en behendigheid in het springen aan den dag, waarvan men bij de insecten alleen een voorbeeld vinden kan; in levendigheid, dardelheid en smaakvol zwemmen evenaart hij de visschen; er openbaart zich bij hem een vuur hetwelk dat van vele dieren overtreft; de mannetjes vallen elkaander aan en vechten tot op het leven, en wanneer een hunner zich van een wijfje heeft meester gemaakt, is niets in staat hem daarvan te scheiden. De zamentrekkingskracht in het spierstelsel behoudt hij nog, tot eenen zekeren graad, langen tijd na deszelfs dood; hetgeen aan *Swammerdam* en na hem aan *Galvani* aanleiding gegeven heeft tot de ontdekking van dat bewonderenswaardig natuurverschijnsel, hetwelk naar dezen Italiaan den naam van *Galvanismus* ontleent heeft, en waarvan de uitwerkselen zich van dag tot dag uitbreiden en voor de toekomst eene niet minder vruchtbare oorzaak van verschillende verschijnselen belooft te zullen worden, dan de *Newtonaansche gravitatie*.

Na afdrop van den paartijd, schijnt het uitwendige leven op te houden en eene verdoving zich van hem meester te maken; en waartoe ook zou een werkdagig leven van een insect etend die kunnen strekken, op een tijdstip dat de aar

de is uitgedroogd door de brandende stralen der zon, of verhard is door eene strenge koude waardoor de insecten verhindert worden langs den grond te kruipen?—De natuur heeft hem met weinig middelen van verdediging begaafd, waarom hij dan ook doordrongen is van een levendig gevoel zijner zwakheid, en heeft hij al genoegzaam instinct om bij den minsten schijn van gevaar te vlugten, het is echter niet nooieelijk om hem te bedriegen; men kan hem gemakkelijk lokken door zijn geluid na te bootsen, en met een visch-haak vangen, waaraan een worm, vlieg of een tuin- of klapproos gehecht is. Ja zelfs met een rood lakens lapje dat men op de oppervlakte van het water in beweging brengt. Hij heeft een uiterst taai leven, en tusschen de deelen van zijn ligchaam schijnt zulk eene zamenstemming en medegevoel niet te bestaan, als tusschen die van andere dieren; want kikvorschen, die men het hart uit het lijf gesneden heeft, springen nog heen en weer.

De Padde onderscheidt zich niet alleen door een meer landelijk leven van den kikvorsch, maar ook door eene meer korte en ineengedrongen gedaante, eenen dikkeren kop, een meer kogelvormig ligchaam, dikker, korter en minder voor het springen geschikte ledematen, voeten die niet gevormd zijn om met zulk eene snelheid te zweemen, korte en rondgetopte vingers, beroofd van eenig vermogen om zich aan omringende lichamen vast te hecht n of om zich tegen vijandelijke aanvallen te kunnen verdedigen; dierzelver huid is met een grooter aantal meer ontwikkelde blaasjes voorzien en schijnt als doorzaaid te zijn met wratachtige en scherpe verhevenheden waaruit een slijmachtig en min of meer stinkend vocht zijpelt en eindelijk de geheele afwezigheid van tanden in kaakbeenderen en verhemelte.

De padde leeft buiten den paartijd stil en eenzaam op het land in holen of spleten van muren totdat dat tijdstip genakt, wanneer hij uit zijn verblijf te voorschijn komt, naar het naastbij gelegen water zich begeeft, op het geluid met anderen zich vereenigt, en gepaard het te voorschijn komen der eijeren afwacht.

Het onaangenaam uiterlijk der padde, dierzelver sille en nachtelijke bewegingen, die even slijmachtige huid, de eigenschap die zij met veel andere dieren gemeen heeft, om met haar pis den vijand te besproeien, heeft ten allen tijde de padde als een morsig en afschuwelijk dier doen beschouwen. De Romeinen, gebrekkige natuur onderzoekers en bijgeloovig gelijk alle onkundigen, beschouwden de padde als een zeer vergiftig dier en maakten daarvan gebruik bij hunne duivels kunstenaarjen; maar een nader onderzoek in later tijd door den scheikundigen *Pelletier*, heeft duidelijk bewezen dat, noch het door de huid afgescheiden slijmachtige vocht, noch de pis eenige giftige eigenschap bevat; en de tegenwoordige dorpsjeugd weet dan ook zeer goed, dat den stijven blik van dat dier, welke uren achteren, in de onbewegelijke houding eens boven natuurkundigen voor zich henen ziende, niets kwaads, niets boven natuurlijks bedoelt en dat de padde, even als de eeniglijke kikvorsch, een geheel en al onschuldig diertje is, te weinig met verdedigings middelen voorzien, om zich tegen de aanvallen van hare menigvuldige vijanden te beschermen; en het is in vergoeding daarvan, dat het deze schijnbare schadelijke eigenschappen bezit, waarvan een ieder het werktuigelijke niet kan verklaren, en waardoor men ook brengen kan, het vermogen om zich op te blazen; het is geen hoogmoed dat haar het ligchaam zoo doet uitzetten, noch eene giftige stof, welke zij in haar binnenste verzamelt om daarmede den vijand aan te vallen; het is alleenlijk het gevolg van vrees die haar, even als ons, den adem doet inhouden, waardoor haar ligchaam, eenen veerkrachtigen bol gelijk, bestand is tegen werktuigelijke aanvallen van buiten, en de kleinere vijandelijke diertjes van verbazing doet terug deinzen, over de plotseling aan hunne werktuigen ter doorzwelging onoverweldigd geworden prooi.

De padde is dikwerf levend aangetroffen in min of meer dikke en vaste steenen en boomstammen, zonder eenige blijkbare gemeenschap met buiten, hetgeen heeft doen veronderstellen, dat zij van het begin harer wording af, daarin is gekomen, en dat diertje eene onverklaarbare lengte, van tijd in eene volslagene onthouding van spijs, daarin heeft kunnen leven. Deze bemerkingen, dikwijls in twijfel getrokken, hebben naderhand echter eenigen graad van waarschijnlijkheid verkregen door de waarnemingen van eenen *Edwards*, die gedurende eenige maanden enkele dezer diersoort levendig gehouden heeft, bekleed met gips en in eene houten doos opgesloten, zonder dat hij heeft kunnen bespeuren dat deze geheele onthouding van spijs en lucht, hun eenige schade heeft toegebracht, hetgeen aan de eigenschap om zich in eenen staat van verdoving te kunnen brengen, moet worden toegeschreven; echter vereischt zulks nog een nader onderzoek.

Het nut van den kikvorsch in de huishouding der natuur in 't algemeen, en voor den mensch in 't bijzonder, is minder in het oog vallende en meer bepaald, dan bij andere diertjes; doch ik zal toch ook hiervan zoo veel kunnen zeggen, dat men geenszins verlegen behoef te vragen: waartoe bestaat hij?—De kikvorsch is een onschuldig diertje, dat zich met niets anders dan met insecten en wormen voedt; en in weerwil van de overeenkomst in maatsel met de padde, is hetzelve op verre na zoo niet het voorwerp van algemeene afschuw dan deze. Evenwel zijn deszelfs haastige en afgebrokene bewegingen, de slijmachtige huid en de lage warmte graad van zijn

geheel, veelal oorzaak van eenen onoverwinnelijken afkeer voor sommige personen. Nergens vermenigvuldigt hij zich zoodanig dat hij tot last zou kunnen worden; en mogt dit al het geval zijn, andere vijanden als: katten, roofvogels enz. zullen zijne te sterke vermeerdering genoegzaam tegenwerken. In geen opzigt is aan hem, met grond, schadelijke eigenschappen kunnen ten laste gelegd worden: Immers, vooreerst, verstrekt hij op vele plaatsen den mensch tot voedsel; zijn met slijm en dierlijke gelei rijkelijk voorzien weefsel, schijnt een licht te verteeren spijs te zijn; de bijzondere geur welken hetzelve eigen is, verdwijnt veel door de bereiding en wordt daarom ook onze hedendaagsche gastronomien als een geliefkoosd gerecht voorgezet: ten tweede komt hij, die van dierlijk vedsel leeft, met al de vleesch vretende dieren, daarin overeen, dat hij de te groote vermenigvuldiging, zoo wel van daardoor schadelijk wordende diersoorten voorkomt, en dus mede de grenzen bewaart, binnen welke elk dierselacht in de natuurlijke huishouding bepaald moet blijven, als dat hij het getal der natuurlijke stervende dieren zeer vermindert, en daardoor verrotting en verderf zoo zeer verhoedt. Ten anderen, onlast hij de bezaaide velden van eene groote hoeveelheid schadelijke insecten: en hoe spoedig zouden in onze tuinen en op onze velden slakken en regenwormen te veel vermenigvuldigen en alernadeelst: worden, waren kikvorschen en padde juist in dat jaargetijde niet onvermoed werkzaam om dezelve te verslinden. De verstandige land- en tuinman weet daarom deze niet uit zijn tuin en veld, daar hij bij onderrinding weet welk een dienst zij hem ter bewaring der jonge plantjes doen: wel verre dus van dezelve te vervolgen en te vernietigen, behoort men het onwillekeurig afgrijzen en de belagchelijke vrees (te zij ons inboezemen te verbannen en veeleer onze bescherming en hun eene schuilplaats schenken, waarvoor wij door hunne diensten rijkelijk zouden beloofd worden.

SHEBOYGAN FALLS ADVERTENTIEN.

Speciale Bekendmaking.
Al degenen die goedkoopte waren willen koopen, kunnen dit doen door zich aan te melden bij

J. SULLY & CO.
te Sheboygan Falls
in den Steenen Winkel.

Zij kunnen hunne Boter, Eijeren, Koren, Spek en Boonen tegen de hoogste marktprijzen verkoopen en alerhande waren goedkoop krijgen dan in enige winkel in Sheboygan County. Indien wij wilt, komt en ziet! Wij zullen u overtuigen dat het zoo is.

J. SULLY & CO.

L. S. MALLORY'S BOODSCHAAP.
Aan zijne Hollandsche & Duitseche vrienden!

Het is mij aangenaam mijne vrienden, u te berigten, dat ik pas mijnen winkel te Sheboygan Falls geopend en de hulp van den heer *ARIE VAN INGEN*, een Hollander, die ook de Hoogdutch taal spreekt, verzekerd heb. Ik heb juist eenen nieuwen voorraad goederen direct van New-York ontvangen, bestaande in een groot assortiment van Eiloo-waren, Kruidenierswaren, enz. enz. Ik ben ook voornemens een' goeden voorraad van Levensmiddelen, Laarzen, Schoenen, enz. bestendig voor handen te houden, al hetwelk ik goedkoop voor Contanten of Country producten zal verkoopen. Ik beeft niet genegen om u door eene groote verlooening in de advertentie kolommen te overhalen, maar verzoek u ten vriendelijksten mij te komen bezoeken, en begunstigt mij slechts zoo verre, als ik door eene strikte aankleving aan eerlijkheid en regtvaardigheid verdien.

N.B. De hoogste marktprijzen word voor alerhande Producten, Hortenvellen, Huiden, enz. betaald.
Gij zult mij altijd bereid vinden in de *Cash & Barter Store*, naast *Payne's Hotel*, aan den oostkant.

L. S. MALLORY.

Sheboygan Falls, 17 Oct. 1850.

LEES DIT NIET.

De Oude Winkel en Nieuw Goed.
J. SULLY & Co., te Sheboygan Falls, willen alle soorten van Manufacturen, Kruidenierswaren en Provisionen zeer goedkoop verkoopen voor contant geld.

Het zal hun aangenaam zijn om hunne handelen onder de Hollanders, met alles wat zij mogten noodig hebben te voorzien, tegen zeer lage prijzen. Zij zullen zeer dankbaar voor hunne gunst tot dusverre en zullen zich beijveren om hunne gunst en vertrouwen verder te verzekeren, door eerlijk met hen te handelen.

Voor KALFS- en KOEHUIDEN wordt constant geld betaald; alle soorten van County producten worden gekocht en de hoogste prijs voor dezelve betaald.

Sheboygan Falls, 16 Mei 1850.

J. SULLY & Co.

NIEUWE GOEDEREN.

De ondergeteekende heeft een' grooten voorraad van GOEDEREN aan de hand, uitsluitend voor den handel met Hollanders en Duitschers.

Sheboygan Falls, 6 Nov. 1849. G. N. LYMAN.

T. PARKER.

te Sheboygan Falls,

bereikt zijnen wel voorzienen Laarzen-, Schoenen-, Hooeden- en Petten Winkel tot een bezoek van de Hollandsche bevolking derze county aan. De buitengewoon lage prijzen mijner goederen verzoeken mij de gunst mijner geëerde bezoekers en behalve geld worden *Huiden of Buffalo Vellen* in betaling voor dezelve aangenomen. Voor deze laatste wordt ook de hoogste prijs door mij betaald, terwijl *LYMAN* en alerhande *Schoenmakers Materialen* zeer goedkoop bij mij te verkrijgen zijn.

2 j n 57

GOEDKOOPE WINKEL A CONTANT.

HARVEY & McKILLIP ontvangen dit voorjaar de grootste voorraad van goederen in Sheboygan, bestaande uit Manufacturen, Kruidenierswaren, Yzerwerk, Aardewerk, Verwastoffen, Olie, Medicijnen, Sterke dranken, Spijkers, Glas, Bouwgeroedschappen, Laarzen en Schoenen. De voorraad is zeer groot en zal goedkoop door eenige andere in de plaats verkocht worden. Deze winkel is de oudste in Sheboygan, en heeft altijd goede voldoening aan z'ijne begunstigers gegeven. **MR. JOSEF KESSEBERG** helpt hen; hij sprek de Hollandsche en Hoogdutchsche talen en zal bereid zijn om zijne landgoederen te bediensen.

Sheboygan, 30 Mei 1850.

HOLLANDSCHE WINKEL

VAN

SCHUCHT & HOFFMANN.

Handelaars in 't groot en klein, aan den hoek

van Pennsylvania-Avenue en 8ste Str.

Tegenover het Postkantoor.
Met regt meenden wij op ons uithangbord de *Hollandsche Winkel* te mogen plaatsen, daar wij ons in alle goederen, om met de Hollanders in hunne moedertalen te handelen. Wij nemen dus de vrijheid, ons in de geve van het Hollandsche publiek aan te bevelen, onder de stellige belofte van goede waer tegen de billijkste prijzen.

Onder de vele Kruidenierswaren, Levensmiddelen, enz., die altijd bij ons goedkoop verkrijgbaar zijn, wij de volgende opnoemen: Goede koffie, zwarte en groene thee, witte en bruine suiker, rijst, gort, gierst en nog verder alerhande specerijen: Peper, kaneel, kruisnagel, gember, komijn, mosterd, kruidnagels, brauwkruid, zeer goede slijst; kandy, rozijnen, koranten, chocolade, laurierbladen, zeep, olie, kaarsen, siroop, azijn, witte brandewijn, spek, ruzel, visch, zout en ham; gedroogde appels en pruimen, kaas en boter; extra goede chori en eene groote voorraad van pruim-, rook- en tabak.

Verder ingel, kruid en lood, leijen, papier, inkt, pen-nen, ouwels, nachtpitten, schoensmeer, borstels, polsden, op schoenspijkers. Alle soorten van kammen, naalden, spelden, lint, katoenen en linnen naaigaren, zijde, veters, spiegels, knopen, geldbussen, bretelles, enz.

Sterke emmers, waschiennen, waschborden en kassas. Bedoord en droog lijnen en nog vele andere artikelen.

Alle country producten worden tegen de hoogste prijzen ingekocht.

10 October 1850. SCHUCHT & HOFFMANN.

LANDAGENTUR, BRANDWAARBORG, EN

De ondergeteekende belast zich met In- en Verkoop van Land, Stads- en Dorpsuizen en Lotten in eenen Staat, kan in vele gevallen de betaling gemakkelyk maken en draagt zorg, dat de eigendoms bewijzen in order zijn.

Hij neemt op zich, om Huizen, Schepen en roemds Goederen, op soliede wijze tegen Brand- en Meemds te verzekeren, en leent onder goeden waarborg gelden uit, op langere of kortere termijn.

Hij bereikt zich der Hollandsche bevolking in den Staat Wisconsin aan voor alle Notariaats-ambtsverrichtingen en zal steeds met nauwgezetheit het belang zijner lastgevers beschermen.

Milwaukee, 8 Oct. 1850. G. VAN STEENWIJCK.

Publiek Notaris.

Woonplaats naast het Postkantoor.

BRAND, MARINE & LEVENS-

VERZEKERING.

DE KNOX COMPAGNIE VAN VINCENNES, INDIANA, wil Huizen, Schuren, Winkels en alle soorten van Goederen verzekeren, tegen verlies of schade door brand, alsook Goederen en Koopwaren, tegen de gevaren van scheepvaart op de Meren. Office tegenover Sheboygan.

1 Januarij 1850. E. GILMAN, Agent.

SHEBOYGAN

DROGISTERIJ & BOEKWINKEL,

EN ALGEMEEN DEPOT VAN

PATENT MEDICIJNEN.

Noordzijde van Pennsylvania-Avenue, een weinig west van het Merchant's Hotel.

De ondergeteekende roept met achting de attentie in van diegenen, welke Drogisterijen, Medicijnen, Patent Medicijnen, Beeken, enz. behoeven. Zijn assortiment is groot, en al de verschillende artikelen zijn met bijzondere zorg uitgezocht, voor de behoeften d'zer plaats. Hij heeft een groot assortiment Patent Medicijnen aan de hand, en vele van de meest in gebruik zijnde, zijn te koop in het groot en klein.

Sheboygan, 19 Nov. 1849. S. LAING.

GOED LAND IN SHEBOYGAN COUNTY.

De ondergeteekende biedt te Koop aan, de volgende omschrevene stukken LANDS:

	Sec.	T.	R.	Acres
W. hf. sw. qr.	15	16	23	80
S hf nw qr	6	"	"	80
no qr so qr	17	"	"	40
so qr nw qr	18	"	"	40
lot no. 4	22	"	"	52,60
so qr nw qr	30	"	"	40
sw qr	2	"	22	160
o hf no qr	12	"	"	80
nw qr nw qr	14	"	15	23 80
no qr no qr	15	"	"	80
n hf no qr	32	"	21	80
w hf no qr	9	"	"	80
o hf nw qr	"	"	"	80
o hf sw qr	"	"	"	80
Z 40 acres so qr	5	13	23	40
w hf nw qr	6	"	"	20 80
no qr	15	14	23	160
w hf no qr	"	17	"	80
w hf so qr	"	"	22	160
w qr no qr	15	ac. schoen goed loghuis en kelder		

Sheboygan, (Wis.) 30 Mei 1850.

n. 30

CHS. MEYER.

De abonnements-prijs op den Sheboygan Nieuws-

bode is slechts EEN DOLLAR en VIJFTIG CENTS per jaar, of nog geen drie cents per week! Zij die wenschen in te tekenen, hebben slechts het geld in een brief te sluiten [franco] aan

J. QUINTUS,

Sheboygan, Wis.

Agenten door den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, intekeningsgelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer I. R. Muller, town Lima.

" P. Souffron, town Holland.

" J. I. van Keulen, dito.

" A. van Ingen, Sheboygan Falls.

" W. Flocker, Fairwater.

" J. J. van der Plasche, Milwaukee.

" H. van der Kolk, Chicago.

" G. J. Beckers, Albany.

" J. G. Wijnheimer, Buffalo.

" I. C. Brinkman, Cincinnati.

" J. van den Hoek, Zeeland, Aftch.

" L. Dooge, Ravenna, dito.

" C. Schoemaker, St. Louis.

" H. J. Haseb, K. Pella, Iowa.

" J. Bruijnboog, Pickaville, N. Y.

" V. B. Palmer, voor de steden New-York, Boston en Philadelphia.

Meer heeren zich hiernaede willoende belasten, zoo zal het den uitgever aangenaam zijn hunne namen ter plaatsing op deze lijst te vernemen.

n 39.